

на нечиистылъ дѣхъ, и исцѣли момчѣ то, и даде го на бащѣ мѣ.

43 И чудеҳасе сїчки те за величество то Божіе, и като се чудеҳа людїе то за всички те Сынѧ (дѣла чудесни) щото сотвори Іисусъ, рече на оученици те си.

44 Тіа словеса тврѣте ги въ оўши ти си: Защото Сынъ человѣческій ще да вѣде преданія въ ржѣ ти человѣчески.

45 Я Сынъ не размѣха товѣ слово, защото бѣше покрыено ѿ нѣхъ да го не оусѣтатъ: и боеҳасе да го попытатъ за товѣ слово.

46 И вѣзе (таково) помышленіе въ нѣхъ, кой ли бы ѿ нѣхъ былъ по голему.

47 Я Іисусъ понѣже знаеше помышленіе то на-сердца ти ймъ; зема ѣдно дѣтенце, и тврѣ го при сїке си:

48 И рече ймъ: който прїиме товѣ дѣтенце въ моѣ то йме, мѣне прїима: а който прїима мѣне, прїима Сыногуба, който ме є пратиа: защото който є по по мѣлокъ въ вѣсъ, той ще да вѣде големъ.

49 И ѿговори Іоаннъ, и рече: Оѹчителю, видѣхме нѣкого си, който съ твоѣ то йме изгонаваше вѣсове, и закради нѣхме мѣ защото не ходи слѣдъ насъ.

50 И рече мѣ Іисусъ: не браните мѣ: защото който не

є на вѣрхъ насъ, той є ѿ наша та страна (помощникъ).

51 И когдѣ се испѣланѣха днѣ ти на-воскачванїе то мѣ, и той оутвѣрди лицѣ то си да йде во Йерусалимъ.

52 И прати вѣстники предъ лицѣ то си: и ѿидоха та вѣзоха въ ѣдно селѣ Самаранско, за да мѣ приготвата място.

53 И не прїаха го защото лицѣ то мѣ бѣше да йде во Йерусалимъ.

54 И като видѣха оученици ти мѣ Іаковъ и Іоаннъ, рѣкоха: Господи, щѣшъ ли да речеме да слѣзе Сынъ ѿ нѣдѣ то, да ги ѿзгори, каквото що направи Йлиѧ;

55 И като се ѿѣжриа Іисусъ оукори ги, и рече ймъ: не знаете на-кой сте дѣхъ вѣе.

56 Защото Сынъ человѣческій не є дошѣлъ да погѣши дѣши человѣчески, но да спасѣ: и ѿидоха въ драго селѣ.

57 И като вѣрвѣха по пѣтълатъ, рече мѣ нѣкой: Господи, ще да йдемъ слѣдъ тѣбе дѣто да йдешъ.

58 И рече мѣ Іисусъ: лисици ти йматъ дѣшки, и птицы ти небесны гнѣздѧ: а Сынъ человѣческій нѣма гдѣ да си подклони глава та.

59 И рече на драгиго: по-слѣдовай по мѣне. Я Сынъ